

РЕШЕНИЕ
№ 179
В ИМЕТО НА НАРОДА
гр. Перник, 25.05.2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети май през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: Е. ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 160 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба „БРИСТ ХМ“ АД, гр. Брезник против решение № 5 от 17.02.2015г. на Районен съд - Брезник, постановено по НАХД № 154 по описа на съда за 2014г..

С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) № F126705 от 04.11.2014г. на зам. директор на ТД на НАП София, издадено срещу „БРИСТ ХМ“ АД, ЕИК***, седалище и адрес на управление гр. Б.***, представлявано от А. Д. П.*** управител, с което НП за нарушение по чл. 124, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) във вр. с чл. 182, ал. 1 от ЗДДС, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7 997.29 лв. (седем хиляди деветстотин деветдесет и седем лева и двадесет и девет стотинки).

В жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на първата съдебна инстанция, както и липсата на мотиви в атакувания съдебен акт. В АУАН и НП липсвала дата на извършване на нарушението, в какво се състои същото, както и нямало протокол, в който да било обективизирано нарушението. Касаторът поддържа доводи, че акта и НП не са съобразени с разпоредбите на чл. 42, т. 5 от ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, поради липса на посочване в същите на законовите разпоредби, които са нарушени виновно. Също така изразява несъгласие с изводите на районният съд по отношение приложимост на чл.28 от ЗАНН. На посочените основания касаторът иска от касационния съд да отмени решението на първата съдебна инстанция, както и по същество и да отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател чрез пълномощника си поддържа жалбата и пледира същата да се уважи.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител изразява доводи за неоснователност на касационната жалба. По същество пледира обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Участваият по делото представител на Окръжна прокуратура – Перник предлага решението на районния съд да бъде отменено.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд като писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Настоящият състав на Административен съд Перник, като взе в предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните, събраните по делото доказателства и приложимата нормативна уредба намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по 211 АПК от надлежна страна имаща правен интерес от обжалването, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна, но не по изложените в нея съображения.

За да потвърди наказателното постановление, с което е наложена имуществена санкция на касатора въззивният съд е приел, че в случая е налице безспорно установено

нарушение. В решението си е изложил доводи досежно фактическата обстановка съпътстваща извършването и установяването на нарушението, като е счел, че размера на наложената санкция е правилно определен, което го е мотивирало да потвърди наложеното административно наказание. Изложил е също така и доводи свързани с неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящата съдебна инстанция намира въззивното решение за неправилно при следните доводи:

Неоснователно в жалбата се поддържа, че в случая е налице маловажност на случая, тоест са налице предпоставки за отмяна на наложеното административно наказание. Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да намери приложение в конкретния случай, при които е налице безспорно установено административно нарушение на разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, тъй като нарушението е свързано с нанесена щета на бюджета, респективно в случая са засегнати обществени отношения, за които специалния закон изрично охранява обществения интерес със засилен интензитет. В тази връзка неоснователен е и довода, че с налагането на административното наказание се плаща два пъти дължима сума, тъй като в единия случай се касае за плащане на дължим данък следващ се от ЗДДС, а в настоящия случай за задължение възникващо поради неизпълнение пряко свързано с неизпълнение на задължение по чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, тоест на друго правно основание.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя доводите на въззивния съд досежно установената фактическа обстановка свързана с извършването и установяването на административното нарушение, но счита, че в случая неправилно на касатора е наложено административно наказание на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС. Това е така, тъй като както в АУАН, така и в наказателното постановление изрично е посочено, че касатора е отразил в дневника за продажби за месец 07.2014г. издадена фактура №***г., тоест в случая административното наказание е следвало да се наложи на основание чл. 182, ал. 2 от ЗДДС, съгласно, които при нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е издало или отразило данъчния документ в периода, следващ данъчния период, в който документът е следвало да бъде издаден или отразен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 25 на сто от определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 250 лв. Настоящият съдебен състав приема, че разпоредбата на чл. 182, ал. 2 от ЗДДС има предвид именно случай, като настоящия в който касатора макар и със закъснение е извършил отразяване на данъчния документ, като от съществено значение за прилагането на разпоредбата на чл. 182, ал. 2 от ЗДДС е обстоятелството, че отразяването в дневника за 07.2014г. е извършено преди установяване на нарушението с АУАН от 10.10.2014г..

На основание изложеното, касационната инстанция намери жалбата за основателна. Обжалваното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като предвид това, че делото е изяснено спора следва да се реши по същество като се измени наложеното административно наказание в размера предвиден в разпоредбата на чл. 182, ал. 2 от ЗДДС.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, настоящият касационен състав на Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5 от 17.02.2015г., постановено по НАХД № 154/2014г. по описа на Районен съд Брезник и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № F126705 от 04.11.2014г. на зам. директор на ТД на НАП, София, КАТО на основание чл. 182, ал. 2 от ЗДДС намалява размера на наложената имуществена санкция на "Брист-ХМ"АД на 1999.32 лева (хиляда деветстотин деветдесет и девет лева и тридесет и две стотинки).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/